

T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
SAHNE SANATLARI BÖLÜMÜ
S U N A R

28 MART 2016,
27 MART DÜNYA TİYATRO GÜNÜ
KUTLAMA PROGRAMI

Mudanya-BURSA

☺ **Dünya Tiyatro Günü Bildirisi**

☺ **DİNLETİ**

Tenor: Doç. Dr. Ayhan HELVACI
Piyano Eşlik: Yard. Doç. Dr. Erol DEMİRBATIR

☺ **OYUNLARLA YAŞAYANLAR**

(Oyun 2 Bölüm)

Yazan: Oğuz ATAY

Yön: Murat Liman

Dramaturg: Banu ÇAKMAK

Lisans IV Öğrencileri

Tarih ve Saat: 28 Mart 2016, Pazartesi Saat: 15.00
Yer: U.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi,
Sahne Sanatları Bölümü Uygulama Salonu, Mudanya

Tarih ve Saat: 31 Mart 2016, Perşembe Saat: 20.00
Yer: Mudanya Uğur Mumcu Kültür Merkezi

Tarih ve Saat: 26 Nisan 2016, Salı Saat: 20.00
Yer: Mudanya U.Ü. Mete Cengiz Kültür Merkezi

☺ **K A F E S**

(Oyun, 2 Bölüm)

Yazan: Mario FRATTİ

Çeviren: Özcan ÖZER

Yön.: Prof. Dr. Nurhan TEKEREK

Lisans II Öğrencileri

Tarih ve Saat: 19 Nisan 2016, Salı Saat: 15.00
Yer: U.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi,
Sahne Sanatları Bölümü Uygulama Salonu, Mudanya

Tarih ve Saat: 28 Nisan 2016, Perşembe Saat: 20.00
Yer: Mudanya Uğur Mumcu Kültür Merkezi

Tarih ve Saat: 3 Mayıs 2016, Salı Saat: 20.00
Yer: U.Ü. Mete Cengiz Kültür Merkezi

☺ **YAŞAR NE YAŞAR NE YAŞAMAZ**

(Müzikli Oyun 2 Bölüm)

Yazan: Aziz NESİN

Yöneten: Berrin Kulya BALKANLAR

Müzikler: Doç. Dr. Ayhan HELVACI

Koreografi: Işıl ÖZTÜRK

LİSANS III Öğrencileri

Tarih ve Saat: 25 Mayıs 2016, Çarşamba Saat: 15.00
Yer: 25 Mayıs 2016 Saat: 15.00, Mudanya GSF Uygulama Salonu

Tarih ve Saat: 27 Mayıs 2015, Cuma Saat: 20.00
Yer: 13 Mayıs 2015, Mudanya Uğur Mumcu Kültür Merkezi

Tarih ve Saat: 8 Haziran 2016, Çarşamba Saat: 20.00
Yer: Ahmet Vefik Paşa Tiyatro Salonu

Hiç Kimse Düşlerimizi Bizden Çalamaz!... Çünkü Biz Tiyatroyuz...

Haydi gelin bir ülke düşleyelim, bir kent, bir kasaba... Sırtını yeşile vermiş yüzünü maviye... Her daim güneşin o muhteşem yüzü şefkatle alnınızda, omuzlarınızda, sırtınızda, bedeninizin her yanında pırıl pırıl pırıldıyor. İnsanlar coşkulu, insanlar umutlu... Güneş gibi, ay gibi, masmavi deniz gibi, özgür... Bir o kadar da güvenli ve de cesur!

Devam edelim düşlemeye... Bu kasabanın tiyatroları olsun, kapalı, açık... Oyun alanları olsun her köşe başında... Opera, konser salonları olsun! Sergi evleri olsun sıra sıra Picasso'ya inat! İnsanlar sabırsız, insanlar heyecanlı, insanlar ter temiz... Dolup taşsın insanla her yan!

Olmaz mı dersiniz... Olur, neden olmasın! Olacak, olmalı!... E olduralım o zaman!... Öyle olduralım demekle olmaz ne yazık ki! Oldurmak için emek gerek, sabır gerek, azim gerek, inat gerek bitip tükenmeyen! Özgürlüğü inşa etmek gerek bıkmadan yorulmadan!

Ömrü insanla yaşıt Tiyatro Sanatıdır işte bu gücün kaynağı... Her ne kadar yönetenler tarafından tarihin her döneminde "kurbağa zehrine çalınmış bir parmak bal" olarak nitelense de insanda umudu yeşerten, gücünü tazeleyen bu sanattır. Bu yüzden ütopyamızın üzerine kara bir örtü örtüyor tarihin her döneminde yönetenler. Biz bunun ayırdındayız... Ve inadına umudumuzu besliyor, gücümüzü hep canlı tutuyoruz. Çünkü tiyatro sanatıyla uğraşanlar olarak biliyoruz ki insana dair her şeyde tiyatro vardır, sanat vardır, güzellik vardır, zenginlik vardır ve de özgürlük... Umudumuz, gücümüz, geleceğimiz için "Yaşasın Tiyatro!" demeyi sürdüreceğiz... Ve kimsenin düşlerimizi çalmasına izin vermeyeceğiz...

Düşlerimiz için,
Güzel ülkemiz için,
Bir tanecik dünyamız için
Ve tüm dünya insanları ve insanlarımız için
Barış için
Kardeşlik için
Dayanışma için
Ve geleceğimiz için
Yaşasın düşlerimiz ve Yaşasın Sanat
Ve de Yaşasın Tiyatro...
İYİ SEYİRLER

Prof. Dr. Nurhan TEKEREK
Sahne Sanatları Bölümü

OYUNLARLA YAŞAYANLAR

Hayat denen yönetmenin sahneye koyduğu bu koca yaşam oyununda farklı rollere hakkıyla can vermeye çalışıyoruz hepimiz. Yetmiyor, hayat oyununun içindeki başka oyunlarda olmadığımız kimlikleri giyiniyoruz. Bir an geliyor oyun ve gerçek birbirine karışıyor. Coşkun Ermiş'in deyimiyle "Oyun nerede bitiyor, hayat nerede başlıyor?" bilemiyoruz. Bunu bilmek ve oyuna son vermek zor... Gerçeğin ne olduğunu öğrenmek daha doğrusu oyunun aslında gerçek olmadığıyla yüzleşmek cesaret istiyor. "Oyunlarla Yaşayanlar" bizi böylesi bir cesarete zorluyor... (Banu ÇAKMAK)

"Anlamak için insanın bazı eksik yönleri olmalı" der Oğuz Atay. O yaşarken ölü olanlar, o yaşamdan ayrılınca gözlerini açmışlardır belki de dünyaya. Hayatın döngüsü haline gelen değerlerin kaybedilince anlaşılması, belki de reankarne hayatlardan geçiyordur. Kim bilir? (Derya AKTAŞ)

Ait olma isteği?

Neden yaşadığını bilmek istiyor insan. Bulmak için ise yok olmayı göze alıyor. Coşkun Ermiş ve hayatındaki insanların kararları gibi. (Deniz Yakup HATIRLI)

En az gerçek kadar yalancı bu oyunda Coşkun ERMİŞ'in sonsuz sayıda kalan günlerine tanıklık ediyoruz. (Doğa CANBEK)

"Ben bir şeyin taklidiydim; fakat aslını bile doğru dürtüst öğrenememiştim." Oğuz ATAY, kendi içinde kaybolmuş Coşkun ERMİŞ'in bir umudu beklediği yaşamının, sancılı bir soluğunun yansıması. (Pelin AKAN)

Coşkun Ermiş, bir yandan yazdığı bir yandan da yaşam içinde oynadığı oyunlarla ayakta durmaya çalışan, küçük burjuva yaşam biçimi içinde aynı zamanda bu yaşama da yabancılaşmış, oyunlar yoluyla hem yaşamla uzlaşmaya çalışan hem de ona karşı çıkan, düzenden bir türlü kopamayan ancak düzenle de kıyasıya bir hesaplaşma içine girmiş, bu hesaplaşmayı kendine de yönelmiş, bir *aydın kişi* olarak karşımıza çıkıyor. Kuşku yok ki, oyun boyunca izlenen bu hesaplaşma ve eleştiri Coşkun'un kimliği üzerinden Türk aydınına yöneltilmektedir. Atay, Türk aydınlarını ağır bir dille eleştirirken, onların oynadığı oyunların belki de en affedilmez oyunlar olduğunu söylemekte, aydınların topluma karşı sorumluluklarından kaçtıklarını belirtmektedir. (Nihayet KÖSE)

OYUNLARLA YAŞAYANLAR

(Oyun 2 Bölüm)

Lisans IV Öğrencileri

Yazan: Oğuz ATAY

Yöneten: Murat LİMAN

Dramaturg: Banu ÇAKMAK

Reji Asistanı: Derya AKTAŞ

Müzik: Derya TÜRKAN

Sahne Amiri: Nihayet KÖSE

Oyuncular:

Coşkun Ermiş: Sergen BÖLÜK

Cemile: Tuğçe ŞENER

Ümit: Uğur ÜNSAL

Saadet Nine: Yüksel HAKVERDİ

Saffet Söylemezoğlu: Kerem Can SAN

Servet Duygulu: Onur CAMCI

Emel Sevinir: Gizem KARASU

Müzik Hocası, Garson, Komiser: Gökberk GÜLTEKİN

Komşu Kadın: Nihayet KÖSE

Işık ve Müzik: Yakup HATIRLI, Pelin AKAN

Dekor-kostüm-aksesuar: Ekip çalışması

Afiş Tasarım: Doğa CANBEK

CHRİSTİANO GİBİ KENDİ KAFESLERİMİZİ KENDİMİZ YARATMADIK MI? OYSA ÖZGÜRLÜK HEMEN YANIBAŞIMIZDA...

Oyunumuzun başat kahramanı Christiano I. Perde'de şöyle diyor:

- ...Neler olup bittiğinin farkında mısınız, acaba? Ya da giderek daha derine battığımızı göremeyecek kadar duyarsızlaştınız mı?...

Yaşam mücadelesinde varlığı anlamsızlaşmış, işçi ellerinin kirini bütün hayatına bulaştırmış bir adam, Pietro... Hep bir başkasının kafesinde yaşamak zorunda bırakılmış olan karısı Chiara... Kendi kafeslerini çizmeye çalışan iki sevgili, Nella ve Sergio... Evin sessiz otoritesi, vakur bir kadın Anne... Ve dünyanın ahlaksızlığı, çürümüşlüğü, yozlaşmışlığı ile baş edemeyen, düşüncelerde kaybolan bir genç, Çehov'un karamsar dünyasına sığınmış Christiano...

Gitgide daralan kafesinde çıkış yolunu tutkularında bulan Christiano, kendi mücadelesinde yenik düşecek ve acımasızca eleştirdiği trajik insan görüntülerinden biri haline gelecektir. Sonunda ördüğü duvarları yıkacak mıdır, yoksa dışarıda onu bekleyen kafes içinde bulunduğundan daha mı dardır? İnsanoğlunun trajedisi, uyum sağlamak için maske taktığında mı başlar, yoksa içindeki şiddetle yüzleştiğinde mi? Her birimizin kendi içinde tutsak olduğu bir dünyada, görünmez parmaklıklar arasında debelenip durduğumuz bir sistemde 'kurtuluş' gerçekten mümkün müdür?

Her ne olursa olsun, engel olamadığımız bozulmanın etkisi altında bile hayatımızı kontrol altında tutmak için, inandığımız değerleri yitirme pahasına sürdürdüğümüz savaşta, öncelikle yapmamız gereken, içinde bulunduğumuz kafesleri yıkmaktır. Çünkü böylesi bir yıkım ancak 'ben'likte başlamaktadır. Yıkma ve yeniden yapma...

Bizler umutluyuz, biliyoruz ki kendi kafeslerimizi kendimiz yarattık ama bu kafeslerden kurtulmamız yakındır... Çünkü gelecek bizindir...

K A F E S (Oyun 2 Bölüm)

Lisans II Öğrencileri

Yazan: Mario FRATTİ
Çeviren: Özcan ÖZER

Yöneten: Prof. Dr. Nurhan TEKEREK

Yönetmen Yrd: Burcu REŞİT- Yağız GÜRCAN
Reji Asistanları: Gonca KATMAN- Gülfem KARİP
Dramaturgi: Burcu REŞİT, Gonca KATMAN, Gülfem KARİP, Erenay IŞIK
Sahne Amiri: Selver KILIÇ- Gonca KATMAN

CHRİSTİANO : Sercan ER
1. DAĞITIMCI GENÇ : Hasret Ozan YEŞİLTAŞ
2. DAĞITIMCI GENÇ : Selahattin DOĞRAMACI
ANNE : Kübra TÜZGÜN- Canan KOYUNCU
NELLA : Elif Özlem AKINCI
SERGİO : Ramazan AYTEKİN
CHİARA: Selver KILIÇ- Beyhan BEYAZOVA

Dekor : Selahattin DOĞRAMACI, Beyhan BEYAZOVA, Yağız GÜRCAN, Sercan ER,
Ramazan AYTEKİN, Hasret Ozan YEŞİLTAŞ

Kostüm: Kübra TÜZGÜN, Selver KILIÇ, Gülfem KARİP, Elif Özlem AKINCI,
Canan KOYUNCU

Işık- Efekt: Veysel COŞKUN, Erenay IŞIK, Gülfem KARİP, Gonca KATMAN

Broşür- Afiş: Yağız GÜRCAN- Ramazan AYTEKİN

YAŞAR NE YAŞAR NE YAŞAMAZ

Karakaplı Bir Güldürü

Usta yazar Aziz Nesin'den devlet-birey karşılaşmasına absürd bir örnek: *Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz*. Yaşar Yaşamaz'ın yaşadığını kanıtlamak için içine girdiği bir bürokrasi girdabı, kara bir komedi. Döneminin siyasal bunalımlarından arapsaçına dönmüş devlet bürokrasisine, militarizmden, insanlar arası sahte ilişkilere ve aşk ilişkilerine kadar her şeyi alır gündemine. Bireyin devlet karşısında çaresiz, aciz kalmasını ve bunun nedeninin, yine devletin takır takır işleyen bürokrasi mekanizması olmasını eleştiren oyun, bizlere hiç de yabancı olmadığımız, oldukça tanıdık bir tablo sunar. Aziz Nesin'in güncel olanı yakalama başarısı, ince eleştiri gücü ve kara mizahının günümüzde bize yabancı gelmemesinin sebebi ise onun bugünü de görerek yazmış olmasıdır.

Yoksa siz yaşadığını kanıtlamaya çalışan bir "Yaşar Yaşamaz" görmediniz mi halen etrafımızda?

YAŞAR NE YAŞAR NE YAŞAMAZ

(Müzikli Oyun 2 Bölüm)

Lisans III Öğrencileri

Yazan: Aziz NESİN

Yöneten: Berrin Kulya BALKANLAR

Müzik: Doç. Dr. Ayhan HELVACI

Koreografi: Işıl ÖZTÜRK

Yönetmen Yrd: Fırat ÜSTE, Gizem KARASU

Reji Asistanı: Halil SARIBAŞ

Araştırma ve Dramaturgi: Halil SARIBAŞ, Aziz ER, Merve ODUK

Işık: Rahmi OZAN

OYUNCULAR

Mustafa DİNCİR

Gizem KARASU

Tarık ŞENOCAK

Fırat ÜSTE

Hakan Yasin KİREZ

Özgür ÖZYILMAZ

Gökberk GÜLTEKİN

Faruk OĞUR

Özge Sumru OĞUZ

Furkan YAZICI

Halil SARIBAŞ

Merve ODUK

Aziz ER

Nihan IŞIK

Kerem KİTAY

Dekor: Hakan Yasin KİREZ, Gökberk GÜLTEKİN, Furkan YAZICI

Kostüm-Aksesuar: Merve ODUK, Nihan IŞIK, Özge Sumru OĞUZ

66. SONE

*Vazgeçtim bu dünyadan tek ölüm paklar beni,
Değmez bu yangın yeri, avuç açmaya değmez.
Değil mi ki çiğnenmiş inancın en seçkini,
Değil mi ki yoksullar mutluluktan habersiz,
Değil mi ki ayaklar altında insan onuru,
O kızoğlan kız erdem dağlara kaldırılmış,
Ezilmiş, horgörölmüş el emeği, göz nuru,
Ödlekler geçmiş başa, derken mertlik bozulmuş,
Değil mi ki korkudan dili bağlı sanatın,
Değil mi ki çılgınlık sahip çıkmış düzene,
Doğruya doğru derken eğriye çıkmış adın,
Değil mi ki kötüler kadı olmuş Yemen' e
Vazgeçtim bu dünyadan, dünyamdan geçtim ama,
Seni yalnız kımak var, o koyuyor adama.*

William SHAKESPEARE

Çeviri : Can YÜCEL